

تا ۱۷ ژوئن ۲۰۱۷ همزمان با ۲۴ تا ۲۹ خرداد ماه ۱۳۹۶ برگزار می‌شود، سفر من به کشور فرانسه اواخر فصل بهار خواهد بود. این هنرمند تاکید کرد: پیش از این سه اثر انیمیشن برای جشنواره «انس» در دوره‌های مختلف ارسال کرده بودم و به‌واسطه شرکت این انیمیشن‌ها در جشنواره، من نیز در جشنواره حضور پیدا کرده بودم. به هر حال جشنواره انیمیشن «انس» را می‌توان از معتبرترین جشنواره‌های

مریم کشکولی‌نیا، مدرس و کارگردان انیمیشن با اشاره به اینکه به عنوان داور در چهل و یکمین دوره جشنواره بین‌المللی انیمیشن «انس» دعوت به همکاری شده است، گفت: چندی پیش مارسل جین دبیر این جشنواره از من دعوت کرد تا به عنوان یکی از داوران در این دوره از جشنواره بین‌المللی انیمیشن «انس» حضور داشته باشم و من نیز برای حضور در این جشنواره معتمر جهانی اعلام آمادگی کردم. وی ادامه داد: با توجه به اینکه این جشنواره در تاریخ ۱۲

دیدگاه خود را در مورد این اثر هنری به پیام کوتاه ارسال کنید
۳۰۰۰۱۴۳۸
ارسال کنید

سیاوش مظلومی پور:

در نقاشی‌هایم به دنبال معنای خاصی نیستم

پسندیده نیست که کار هنرمندان جوانی که هنوز تجربه کافی و لازم را ندارند با قیمت‌های بالا عرضه شود، این مسئله باعث می‌شود تا یک اعتماد کاذب ایجاد شود و پیشرفتی در کارها اتفاق نیفتد
من تنها به دنبال کشف ارتباط زیبایی شناسانه با فضای شهری هستم و سعی می‌کنم بیشتر به مسئله سایه و نور بپردازم تا یک منظره زیبا یا زیباتر دیده شود

به دنبال ایجاد یک کنتراست و فضایی انتزاعی، می‌خواهم وضعیت حاکم را نقد کنم، اما در حقیقت فضاها و منظره‌های شهری، معماری و این مسائل به تنهایی با آبرنگ ارزشی ندارد. حس روحی و لطیفی در تکنیک آبرنگ وجود دارد که نقش بسزایی در شفافیت تصویر دارد، بنابراین بهتر است نقاشان جوان برای موضوعات خشن به سراغ این سبک نروند. ایجاد نور و سایه یکی از خاصیت‌های این سبک است. با آبرنگ می‌توان به آن دست پیدا کرد و من از این ماده تنها برای ترسیم نور و سایه استفاده می‌کنم.

این نقاش در آثار خود به انسان و حضورش در فضای شهری با شکلی چشم‌نواز و رنگ‌آمیزی شده پرداخته است. مظلومی پور با استفاده از تکنیک آبرنگ در خلق فضای موردنظر خود به‌گونه‌ای عمل کرده که می‌توان از دریچه آن به یک تضاد معنایی از پس یک زیبایی ظاهری پی برد. او در این نمایشگاه ۲۳ اثر آبرنگ روی کاغذ و اکریلیک روی بوم که در ابعادی متفاوت کار شده‌اند را در معرض تماشای عموم قرار داده است. خبرآنلاین به همین بهانه با این هنرمند گفتگو کرده که در ادامه می‌خوانید.

حس روحی و لطیفی در تکنیک آبرنگ وجود دارد که نقش بسزایی در شفافیت تصویر دارد، بنابراین بهتر است نقاشان جوان برای موضوعات خشن به سراغ این سبک نروند

به‌تازگی نمایشگاهی از نقاشی‌های خود را در گالری شکوه برپا کرده است. مظلومی پور سال ۱۳۳۱ در اصفهان زاده شد. تأثیرات محیط لطیف و هنری زادگاهش از یک‌سو و علاقه‌اش به هنر به‌ویژه به نقاشی از دیگر سوی باعث جذب او به دنیای نقاشی شد. او خود چنین می‌گوید: «ساعات متعادلی رویه‌روی و بهترین مغازه استاد پروانه نظاره‌گر تالابوها و نحوه کار استاد می‌ایستادم و بارها شد که حوصله پیرمرد سرمی‌رفت و دنبال می‌کرد.» او هنر نقاشی را به‌صورت تجربی و با ممارست فراوان آموخت. او که فارغ‌التحصیل معماری داخلی از دانشگاه هنر است در کنار حرفه نقاشی به آموزش، معماری، گرافیک و تصویرسازی مشغول بوده است و از جمله فعالیت‌های او، تصویرسازی و طراحی بیش از ۳۰۰ کتاب و جلد نوار بوده است.

هانف علیمردانی:

زمان «آباجان» کم نشد

یکی از فیلم‌هایی که پس از معرفی ۲۸ فیلم بخش مسابقه فیلم فجر به لیست فیلم‌های این بخش اضافه شد، اثر تازه هانف علیمردانی «آباجان» بود. محمد حیدری، دبیر جشنواره فیلم فجر پیش از این در برنامه «هفت» گفته بود این فیلم مواردی دارد که اگر برطرف نشود ممکن است به بخش مسابقه راه یابد. علیمردانی درباره موارد اصلاح شده روی فیلم گفت: «به

هیچ‌وجه زمان فیلم کوتاه نشده است. بخش‌هایی بوده است که با تغییر دیالوگ توانستم مشکلات را حل کنیم. در واقع به علت سفری که داشتم بخش پایان فیلم ارائه نشده بود، اما در نهایت توانستم فیلم را به جشنواره ارائه دهیم. البته جا دارد از محمد حیدری، دبیر جشنواره نیز که در این دو سال تعامل خوبی با فیلمسازان داشته‌اند تشکر کنم. همچنین از حمایتی که از فیلم کردند، تشکر کنم.» او در توضیحاتش درباره مواردی که باید در این فیلم برطرف می‌شد، گفت: «در واقع برخی از سکانس‌ها تمام نشده بود. از طرف دیگر ما مشکلی با جشنواره نداشتیم و فیلم ما انتخاب شده بود، فقط برای گرفتن پروانه نمایش باید مواردی اصلاح می‌شد که این موارد هم با تغییر دیالوگ و تعامل حل شد، اما اصلاً این‌طور نیست که از زمان فیلم کم شده باشد.» او همچنین درباره اکران «هفت ماهگی» نیز ابراز رضایت کرده و به ای سینما گفت: «با اینکه همیشه بدترین زمان اکران را داشته‌ایم اما مردم همیشه حمایت کرده و ما را شرمندانه خودشان کرده‌اند.»

وقتی داگلاس ونگوگ شد

سرک داگلاس به نقش انسان ونگوگ در نمایی از فیلم «شهووت زندگی» (Lust for Life - ۱۹۵۶) ساخته وینسنت مینلی، مینلی فیلم را بر اساس رمانی به همین نام از ایروینگ استون ساخت.

ایوب آقاخانی:

باجهان بینی ام شوخی نمی‌کنم!

ایوب آقاخانی، نویسنده و کارگردان تئاتر از چند و چون نگارش آخرین اثر نمایشی‌اش و زمان اجرای آن سخن گفت. ایوب آقاخانی، نویسنده و کارگردان تئاتر که تاکنون نمایشنامه‌های زیادی را نوشته و کارگردانی کرده است درباره فعالیت‌های اخیرش به خبرنگار دیباجه گفت: در نمایشنامه جدیدم به زندگی قهرمان ملی شهید محمد جهان آرا می‌پردازم و برای نگارش هرچه دقیق تر آن، مطالب و سندهای مربوط به زندگی این قهرمان ملی را مورد مطالعه و بررسی قرار داده‌ام و در حال کامل کردن

فضای آن هستم و امیدوارم پیش از اتمام سال آن را به فرجام برسانم. کارگردان نمایش «کسوف» ادامه داد: مانند دیگر آثار گروه «پوشه» کیفیت نگارش اثر برایم از اهمیت بالایی برخوردار است و با دور خیزی که کرده‌ام می‌خواهم نمایشنامه متفاوتی بنویسم تا به‌وسیله آن نوشته و کارگردانی‌های پیشینم کامل شود. این هنرمند اضافه کرد: قطعاً خودم را نویسنده‌ای حرفه‌ای می‌دانم و با اینکه برخلاف دیگر همکارانم در فضاها متفاوتی می‌نویسم، اما جهان‌بینی‌ام در همه آثار باقی است و هرگز با آن شوخی نمی‌کنم! آقاخانی در ادامه به دیباجه گفت: درباره محل اجرای آخرین اثر نمایشی‌ام با آقای مهدی شفیع، مدیریت مرکز هنرهای نمایشی به‌صورت شفاهی گفتگو کرده‌ام و از آنجایی که ایشان تاکنون به وعده‌های خود عمل کرده است، امیدوارم این فرصت مهیا شود که آن را سال آینده در یکی از سالن‌های تئاتر شهر به روی صحنه ببرم.

شان پن در کنار آیت‌الله رفسنجانی

در روزهای مانده به انتخابات ریاست جمهوری ۸۴ «شان پن» بازیگر هالیوودی که به همراه یک گروه خبرنگار آمریکایی به ایران آمده بود از نزدیک دیدار و گفتگویی با آیت‌الله هاشمی رفسنجانی داشت.

فیلمبرداری فیلم کوتاه «مسافر شب» به پایان رسید

فیلمبرداری فیلم کوتاه «مسافر شب» به کارگردانی عباس حاجی درویش در تهران به پایان رسید. پروانه ساخت این فیلم کوتاه، دی ماه سال جاری صادر شده است و تهیه‌کنندگی آن را سادی آفرین الهیاری برعهده دارد. به گزارش برنا، «مسافر شب» یک اثر اجتماعی است که اولین ساخته عباس حاجی درویش به‌شمار می‌رود.

روزنگار آفتاب یادداشت

صفحات فرهنگی امروز تقدیم می‌شود به:

ترانه‌علیدوستی • بازیگر

ترانه علیدوستی در تاریخ ۲۲ دی سال ۱۳۶۲ در تهران به دنیا آمد. این بازیگر تاکنون توانسته عناوین متعدد سینمایی از جمله جایزه بهترین بازیگر زن، پنجاه و پنجمین جشنواره فیلم لوکارنو سوئیس، جایزه بهترین بازیگر زن، جشنواره فیلم آسیایی و عربی اوسیان سنیه فن و سیمرغ بهترین بازیگر زن در جشنواره فیلم فجر را کسب کند. او به زبان انگلیسی مسلط است و در زمینه ادبیات هم فعالیت دارد و مترجم آثار ادبی است. او جایزه ادبی پروین اعتصامی را در پنجمین دوره برگزاری آن، در قسمت ادبیات داستانی با ترجمه رؤیای مادر، تألیف الیس مونرو کسب کرد.

نگار جواهریان • بازیگر

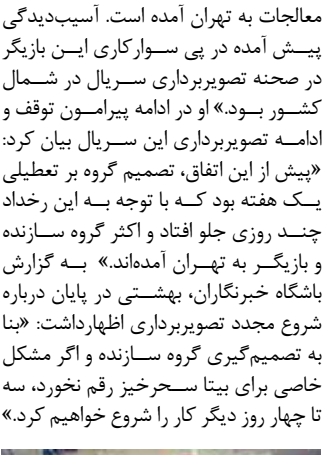
نگار جواهریان در تاریخ ۲۲ دی سال ۱۳۶۱ در تهران به دنیا آمد. او در بیست و هشتمین جشنواره فیلم فجر موفق به دریافت جایزه سیمرغ بلورین در رشته بهترین بازیگر نقش اول زن برای فیلم طلا و مس شد. وی در چهاردهمین جشن خانه سینما نیز برای فیلم طلا و مس تندیس بهترین بازیگر زن نقش اول را دریافت کرد. وی در دوبله فارسی فیلم کمپ ایکس ری (۲۰۱۴) به جای کریستین استوارت حرف زده است. از فیلم‌هایی که این بازیگر در آنها ایفای نقش کرده می‌توان به بیبا من، نگار، اعتراضات ذهن خطرناک، قندون چهیزیه، برین از ارتفاع کم، حوض نقاشی، اشغال‌های دوست‌داشتنی، قصه‌ها، بی خود و بی جهت، اینجا بدون من و... اشاره کرد.

با هنرمندان آفتاب

«شکوه یک زندگی»

تعطیل شد

با توجه به آسیب‌دیدگی بیتا سحرخیز، تصویربرداری «شکوه یک زندگی» کار خود را تا چند روز دیگر دنبال می‌کند. رضا بهشتی کارگردان مجموعه تلویزیونی «شکوه یک زندگی» در خصوص آسیب‌دیدگی بیتا سحرخیز بازیگر نقش نارگل در این سریال گفت: «خوشبختانه مشکل جدی به جز کوفتگی پا وجود ندارد و او برای ادامه معالجات به تهران آمده است. آسیب‌دیدگی پیش آمده در پی سوار کاری این بازیگر در صحنه تصویربرداری سریال در شمال کشور بود.» او در ادامه پیرامون توقف ادامه تصویربرداری این سریال بیان کرد: «پیش از این اتفاق، تصمیم گروه بر تعطیلی یک هفته بود که با توجه به این رخداد چند روزی جلو افتاد و اکثر گروه سازنده و بازیگر به تهران آمده‌اند.» به گزارش باشگاه خبرنگاران، بهشتی در پایان درباره شروع مجدد تصویربرداری اظهارداشت: «بنا به تصمیم‌گیری گروه سازنده و اگر مشکل خاصی برای بیتا سحرخیز رقم نخورد، سه تا چهار روز دیگر کار را شروع خواهیم کرد.»

سینما آفتاب

سیدمحمدرضا خرمندان: خوشحالم در کنار بزرگان رقابت می‌کنم

سیدمحمدرضا خرمندان، نویسنده و کارگردان فیلم سینمایی «بیست و یک روز بعد» که قرار است در بخش سواد سیمرغ سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر به نمایش دربیاید درباره همکاری خود با عوامل حرفه‌ای سینما در این فیلم گفت: «تقاضای یک فیلم حرفه‌ای استفاده از عوامل حرفه‌ای است که در «بیست و یک روز بعد» این اتفاق افتاد. وی درباره علاقه خود نسبت به ساخت این فیلم گفت: ما در ابتدا با قضای رویه‌ر بودیم که حتما نیاز بود به یک فیلم سینمایی تبدیل شود، چرا که نمی‌توانست در قالب یک فیلم کوتاه ساخته شود که پروسه نگارش فیلمنامه نیز ۳ سال به طول انجامید که در ادامه راه، با کمک احسان تقفی فیلمنامه به‌صورت کامل به نگارش درآمد. به گزارش دیباجه، این کارگردان که اولین تجربه بلند سینمایی خود را به جشنواره فیلم فجر ارائه کرده، تاکید کرد: خوشحالم از اینکه در کنار بزرگان سینمای ایران رقابت می‌کنم و امیدوارم داوران در یک فضای آرام و سالم کارها را قضاوت کنند بهترین اتفاق ارتباط فیلم با مردم است.

آفتاب یادداشت

ترجمانی از قمار بر سر هیچ

مجتبی حدیدی • منتقد

«خداوند قسط نامه‌های عاشقانه را جواب می‌دهد» مجموعه‌ای از نامه‌های عاشقانه نزار قبانی است که اصغر علی کرمی آن را ترجمه کرده و فصل پنجم را در هزار نسخه به چاپ نخست رسانده است. در ابتدا باید بگوییم: مترجم عزیز، روشمندیت در این اثر برای کسی هویداست که با ترجمه‌های پیشین تو آشنا باشد.

اگر پذیریم منشأ خاص برای تفکر ما، شرایط تاریخی و اجتماعی هستند بی‌شک نمی‌توانیم به این مجموعه عاشقانه از نزار قبانی نگاهی بیندازیم. پس چگونه می‌توان بدون پشتوانه‌های مدنی و جامعه‌شناسانه، این شاعر را در پروژه کار فرهنگی توصیف کرد؟ شاید منظر کلی‌تری که بیرون از اتصالات

قرن بیستم است او را بهتر توصیف کند. نزار شعر را از پیوندها و بست‌های هرمنوتیکی و فلسفی خارج کرده است. بسیاری از ایده‌های پست مدرن نیز در این رویکرد زبانی همچنان عقیم مانده‌اند. حدوث ناب و فروگاش فلسفه به آرامش با زبان قبانی آمیخته است. شاید او به ما بیاموزد که تولید معنای تکنولوژی است که هنوز کاربرد ی نشده است. «انگشت‌های دیگری می‌خواهم» تا به شیوه دیگری بنویسم/ بدم می‌آید از انگشت‌هایی که دراز و کوتاه نمی‌شوند. تا پیراهنی از شعر را در تن معشوقه‌ام از هم بدرم» (ص ۱۱)

مفهوم در برابر نسبی‌گرایی سرمایه‌دانه و بازگشت به ساحت امن احساس و پشتیبانی در خصلت‌های نخستین ویژگی زبانی اوست «وقتی گفتم دوستت دارم می‌دانستم اتلاپی قدرت سنت‌های قبیله برپا کرده‌ام، می‌خواستم عید را به دست بگیرم...» (ص ۱۵)

اما باید به تب و تاب حضور این شاعر سوری در میان ادبیات بلا تکلیف امروزان بپردازیم. کیفیت حضور او بی‌شک در رهن ترجمان اوست. حلقه مفقوده زبان‌ها ترجمه است . گفتار نزار در خوانش دوم، متنی نظری محسوب می‌شود. در برخورد اولیه با شعر او آنچه چشم‌نواز است یکدستی سبک ترجمه است «جایزه بزرگ را/ که به کسی می‌دهند که سر مرا برایشان ببرد/ و آن را مانند برتقالی فلسطینی/ بر دروازه شهر خوانده آویخت.. همه بیسوادان در برابر می‌ایستند/ عثمانی‌ها با من مخالفاند/ درویش‌ها با من مخالفاند/ کلاه نهدی‌م مخالفاند/ آنانکه عشق را تجربه نکرده‌اند/ مخالفاند» (ص ۱۷)

شاید در نقد ترجمه بتوان گفت زبان معادل‌سازی از سمت مترجم یک زبان تحمیلی بر مخاطب است. اما این فرم خاصی از ضبط زبان است که بر مترجم خود را تحمیل می‌کند و سپس به مخاطب می‌رسد. قمار شاعر بر سر محالات، برابر با هستی اوست که از مراهزهای ناسیونالیستی می‌گذرد و تبدیل به زبان و حس مشترک می‌شود. مترجم در پس زمینه کلیشه‌ها و تکرار، به انتقال این زبان برخاسته بلکه عمدتاً معادلات ریشه‌دار مانند عشق و اضطراب ناشی از آن هر اهمیت را بی‌اهمیت کرده. او توفیق داشته که با وفای به متن اصلی، ساختمان زبانی را (حتی بدون ضبط رسم‌الخط مستقل از سوی خویش) منتقل کند. مترجم به پیش‌فرض‌های حاکم بر زمان و کشور نزار و هماهنگی دوران حیات او با ام‌شراف کافی داشته است و از یک رادیکال‌رهای بخش در شعر آگاه است. در یک کلام از اشتراکات قبانی با مخاطب جدی شعر امروز باخبر بوده است «حساس کردم/ به شکل واضحی با من دست به یکی کرده/ و با کتاب‌های آسمانی که خودش نوشته/ مخالفت کرده است» (ص ۱۸)

البته همان‌طور که مشاهده می‌شود فاصله‌گذاری در سطرها و مختصات نشانه‌گذاری از دستور زبان پیروی نمی‌کنند.

آگاهی از ایده‌ها و صراحت‌های بکر شاعر باعث شده که اصطلاحات در معادل‌سازی‌ها نقش محوری ایفا کنند «چرا؟/ زمان را خط می‌زنی/ سپرخ روزگار را متوقف می‌کنی/ و تمام زنان قبیله را/ یکی.. یکی/ علیه من می‌شور!» (ص ۲۴) انسجام دستوری و قوام نمادها توسط مترجم در هم تنیده شده . او هرگز در پی مقابله به‌مثل زبانی هنگام انتقال تصویر نبوده است و در حفظ امضای خود در کار نکوشیده است «عاشقی را مانند نمایش بازی نمی‌کنم/ با تو/ دعوا نمی‌کنم/ مانند بچه‌هایی که بر سر ماهی‌های دریا دعوا می‌کنند/ ماهی قزم برای تو» (ص ۲۹)

استیضاح معشوقه‌ها در نامه‌های شاعر و نظر به‌پردازی برای آنان باعث رودر رویی ابدی این تک‌گویی‌ها شده است. بازسازی این یکه‌گویی‌ها حتی حقیرترین مخاطب این مجموعه را به تحسین وامی‌دارد. شگفت اینجاست که به شکلی جداگانه می‌توان نگاهی فمینیستی به این مجموعه انداخت «یک زن عادی باش/ سرمه بکش/ عطربزن/ حامله شو/ زایمان کن/ زنی مانند همه زن‌ها باش» (ص ۴۳).